

Nr 54.

Av herr **Paulsen**, om pension åt fru Anne-Marie Nordström.

Marinintendenten Karl Hugo Leonard Nordström, som var född den 20 januari 1862, har såsom delägare i dåvarande flottans pensionskassa erlagt avgifter fr. o. m. januari 1904 för en änkepension, som enligt nu gällande bestämmelser skulle fr. o. m. den 1 juli 1937 hava utgått till honom efterlevande änka, Anne-Marie Nordström, med kronor 882:57 pr år eller kronor 73:54 pr månad jämte därå belöpande dyrtidstillägg.

Den 7 september 1930 ingick marinintendenten Nordström äktenskap med Anne-Marie Wannmacher, som då var rikstysk undersåte. De hade sammanträffat under hans utomlandsvistelse, och hustrun hade åtföljt honom till sitt nya fädernesland. Efter några månaders äktenskap blev marinintendenten Nordström efter en tillfällig vistelse å sjukhus av läkaren därstädes förklarad sinnessjuk och satt under förmyndare. Av för hustrun obekant anledning funno dessa båda sig föranlåtna att påyrka upplösning av äktenskapet, och efter rättegång dömde Stockholms rådhusrätt emot hustruns bestridande genom utslag den 9 januari 1932 till återgång i äktenskapet under motivering, att marinintendent Nordström vid vigselns ingående varit i saknad av förståndets fulla bruk (sinnessjuk). Då detta domsmotiv för hustrun var ofattbart — psykiska och fysiska skäl förbjuda en kvinna även med berätt mod att ingå äktenskap med en sinnessjuk man — klagade hustrun hos Svea hovrätt och, då även hovrättens utslag gick emot henne, hos Högsta domstolen. Denna fastställde emellertid den 5 oktober 1932 hovrättens utslag.

Emellertid har ovan anmärkta utslag icke någon retroaktiv inverkan å hustruns genom vigseln förvärvade svenska medborgarrätt, utan är och förblir hon fortfarande svensk medborgare.

Genom ovan anförda förhållanden berövades sålunda hustrun sin make, hemmet spolierades, hon var utan tillgångar, saknade vänner och hade ingen kännedom om sitt nya hemland, vars språk hon dessutom ofullständigt behärskar. Hon har förlorat hemortsrätt i det land där hon blivit född och har nu i brist på förvärvsmöjligheter måst falla det allmänna till last. Sedan den 1 november 1937 åtnjuter hon nämligen genom Stockholms stads fattigvård ett månatligt understöd av 90 kronor alltså ett belopp som oväsentligt understiger den månads-pension jämte dyrtidstillägg hon skulle åtnjutit, därest hon varit berättigad till pension efter sin make.

Det förtjänar i detta sammanhang få anmärkas, att nyssnämnda fattigunderstöd till större delen ersättes av Stockholms stads fattigvård genom statsmedel.

Nu skulle kunna invändas, att marinintendent Nordström genom att ingå äktenskap vid en ålder av över 65 år förverkat sin änkepensionsrätt, men får jag häremot åberopa, att Kungl. Maj:t i åtminstone ett fall medgivit pension till änka efter delägare i flottans pensionskassa, som ingått äktenskapet med henne efter det han uppnått 65 års ålder.

Jag får slutligen tillägga att marinintendent Nordström icke varit gift före äktenskapets ingående med Anne-Marie Wannmacher.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte bevilja Anne-Marie Nordström den pension hon som änka efter marinintendent Karl Hugo Leonard Nordström vore berättigad till.

Stockholm den 19 januari 1940.

Anders Paulsen,
Arlöv.
